1940-జూన్ ప్రతిభ

ఆదర్శప్రియుడు

కొడవటిగంటి కుటుంబరావు

“ప్రపంచంలో ఉండదగినంత పుణ్యం లేదని ఎవరికైనా తెలుస్తూనే ఉంది. కాని నా బోటి వేదాంతికి కనిపించే దేమంటే మనుష్యులు పుణ్యాత్ములు కావటానికి చేసే వ్యర్థప్రయత్నం—తమ ఆత్మశక్తికి మించిన ప్రయత్నం. ఈ ప్రయత్నం పాపహేతు వవుతున్నది...కొన్ని కొండగుర్తులు పెట్టుకొని కొన్ని నియమా లవలంబించి పుణ్యం చెయ్యగల మనే భ్రమ మనుష్యులకు పోవాలి. పుణ్యం ఆత్మవికాసంవల్ల కలగవలసింది కాని కేవల నిగ్రహంవల్ల కాదు. చేతగాని నిగ్రహం ప్రమాదకరం...జీవితాలు పాపాని కాస్కారం లేకుండా పోవాలి గాని, వ్యక్తులు తమకు తామే పుణ్యాత్ములై పోవాలనేది కల్లోమాట... మన మంతా కొంతపాపం చేసి తీరాలి—నిశ్చింతగా, నిర్విచారంగా. అది మనకూ, ఇతరులకూ కూడా మంచిది.”

ఇది సూరి సిద్ధాంతం. వాడి పరిచితుడు పురుషోత్తం కథ చెబుతూ నాతో సూరి ఈ మాట లన్నాడు. వాడి ఈ సిద్ధాంతానికి పురుషోత్తం కథే వ్యాఖ్యానం.

పురుషోత్తం మొదటి నుంచీ ఆదర్శ ప్రియుడే నంటాడు సూరి. ఈ ఆదర్శ ప్రియులతో వచ్చే చిక్కేమంటే, వాళ్లు తమ ఆదర్శాలే తప్ప ప్రపంచం పోకడ తెలుసుకోరు. తమ వాతావరణం అర్థం చేసుకోరు. తమ ఆదర్శాలకు, ఇతరులను సులభంగా బలిచేస్తారు. చిన్న క్లాసులు చదివే రోజుల్లోనే పురుషోత్తం ఇటువంటి అవలక్షణాలు కనబరిచాడు. శ్రద్ధగా రోజుకు రెండు గంటలు చదివి, చదివితేరాని ఏ లెక్కల పేపర్లోనో కాలుజారి తప్పి ఊరుకునేవాడు. ఒక పరీక్షలో లెక్కల పేపరు రోజున పురుషోత్తం అకస్మాత్తుగా లేచి నిలబడి వాచరును పిలిచి తన పక్కనే కూర్చున్న పూర్ణయ్య అనే కుర్రవాడు తన పేపరులోనించి కాపీ చేస్తున్నాడని ఫిర్యాదు చేశాడు. పూర్ణయ్య తను కాపీ చెయ్యటం లేదని పోట్లాడాడు. వాచరు ఇద్దరి పేపర్లూ తీసుకొని పోల్చి చూసి బలవంతాన నవ్వు ఆపుకుంటూ పురుషోత్తానికి పిచ్చి ఫిర్యాదులు చేయవద్దని సలహా ఇచ్చాడు. పూర్ణయ్య పురుషోత్తానికి చేతా మనుకున్న సహాయం అట్లా పరిణమించింది. ఆ పరీక్షలో పూర్ణయ్య తొంభై మార్కులు తెచ్చుకున్నాడు. పురుషోత్తం తప్పి ఊరుకున్నాడు.

స్థూలంగా పురుషోత్తం ఏ రకమంటే వాడికి వాంఛించట మంటేనే భయం. తప్పుడు

Acc No.
Hyderabad

పనులు చెయ్యవలసిన ఆవశ్యకత అందరికీ ఉన్నట్టే వాడికీ ఉండేది. వాడికి లేని దల్లా ఏమి టంటే ఆ పనులు చేసే ధైర్య సాహ సాలు. జ్ఞానం వస్తున్నకొద్దీ తన అసమర్థత యావత్తూ తన మంచితనమే ననుకున్నాడు. ఇతరులు తన మంచితనాన్ని గుర్తించక పోవటం వాడికి చాలా బాధగా ఉండేది. చిన్నతనంలోనే ఒకసారి వాడు వాళ్ళ నాన్న దగ్గిర నిజం ఒప్పుకుని చచ్చేటట్టు దెబ్బలు తిన్నాడు. ఆ తరవాత, తన మాదిరిగానే ప్రవర్తించి కథలో కెక్కిన నెల్సను కథ చదివి తనకు జరిగిన అన్యాయానికి పురుషోత్తం చాలా చింతించాడు. పెద్దవాడైన తరవాత తన ప్రత్యేకత అందరికీ తెలియాలని పురుషోత్తం చాలా శ్రమ పడేవాడు. "నా కిప్పటికి ఇరవై రెండేళ్లు. ఈ నాటికి నేను సిగిరెట్టుగాని, కాఫీగాని ఎరగను! ఇంతవరకూ పరస్త్రీస్పర్శ ఎరగను. ఇటువంటి విషయాలు ఎవరూ గమనించరు సరే కదా నోరుచేసి చెప్పుకున్నా అందులో విశేషం అర్థం చేసుకోలేరు!" అని వాడు సూరిదగ్గిర వాపోయినాడుట. దానికి సూరి సరిఅయిన సమాధానం ఇచ్చాడు. "పిచ్చివాడా, ఇంకా ఆవగింజలో అరభాగం కాలేదు. రేపు మొదలుపెట్టి సంవత్సరంలోపల నువ్వు పదివేల సిగిరెట్లు కాల్చవచ్చు, వెయ్యి కప్పుల కాఫీ తాగవచ్చు, ముప్పైమంది ఆడవాళ్ళ పరిచయం సంపాదించవచ్చు. తొందర [illegible] నిన్నభినందిస్తే రేపే [illegible]ంటి పనులు ప్రారంభించి మా అందరి [illegible] చేస్తావేమో నని మా భయం. [illegible] మరేమీలేదు....కాకపోయినా నువ్వు ప్రతిదానికీ గర్విస్తావు. ఈ మధ్య ఒకసారి, నన్నింతవరకూ తేలు కుట్టలేదని నువ్వు గొప్పగా చెప్పుకోలా? ఇటువంటి వాటన్నిటికీ నిన్ను గొప్పగా చూడమంటే ఎవరు చూస్తారు చెప్పు. మేమడిగేదల్లా ఏమంటే నువ్వింతవరకూ కాఫీగాని సిగిరెట్టుగాని తాగక ఏం సాధించావు? నీవొంటో బలం హెచ్చిందా, నీ మొహాన కళ హెచ్చిందా? నువ్వీ పనులు చెయ్యకపోవటంలో నీ మనో వికాసం ఏం కనిపిస్తున్నది? నీకు కావలసింది మా మెప్పుగాని ఆ పనులు చెయ్యని తృప్తి కాదు".

ఈ మాట లన్నందుకు పురుషోత్తం చాలా రోజులదాకా సూరితో సరిగా మాట్లాడలేదుట.

ఆ తరువాత కొద్దికాలానికే పురుషోత్తం భార్య కాపరానికి వచ్చింది. ఆ భార్యను వాడు అన్నివిధాలా దుర్వినియోగ పరచ సాగాడు. మొదటిసంగతి ఆవిడతో వాడు ఎన్నడూ ఆడదాని మొహం ఎరగనివాడల్లే మాత్రమే కాకుండా ఆడదాని మొహం ఎన్నటికీ ఎరగబోని వాడల్లేకూడా ప్రవర్తించసాగాడు. వాడి భార్య సుగుణవతి, ఏవిధంగానూ అపూర్వమైన మనిషి కాదు. [illegible] ర్తన చూడబోతే తను

ఆకాశంనించి ఊడిపడ్డ ఏ దేవతో నన్నట్టుగా ఉండటం చూసి ఆవిడ నమ్మలేకపోయింది. ఈ విధంగా పురుషోత్తం భార్యను ఆదర్శ ప్రాయురాలినిగా చూడటమే కాకుండా ఆవిడదగ్గిర తను ఆదర్శప్రాయుడల్లే కనిపించ టానికి విశ్వప్రయత్నం చెయ్యసాగాడు. తనవంటి అపూర్వవ్యక్తి, అపూర్వరసికుడూ, అపూర్వభర్తా లేడనీ, తన అపూర్వప్రేమకు పాత్రురాలైన వ్యక్తి తన భార్య తప్ప మరొకతె కాదనీ ఆవిడకు తెలియాలని వాడి సంకల్పం. కొద్దికాలంపాటు పురుషోత్తం జయించా డనే చెప్పవచ్చు. సుగుణవతి తనను భర్త మోసం చెయ్యటంలే దని సుల భంగానే కనిపెట్టింది. కాని వాడు తనను తానే మోసం చెయ్యటానికి ఉద్యమించా డని తెలియటానికి కొంతకాలం పట్టింది. అంత అపూర్వప్రేమతో తనకు ఊపిరి సలప కుండా చేసితనమతిచెడగొట్టుతున్న మొగుడు తను కోరే చిన్నచిన్నకోర్కెలు ఎందుకు మరిచిపోతాడో సుగుణవతి అర్థంచేసుకో లేకపోయింది. తన అపూర్వభర్త తనకు పూలు తీసుకురావటంమరిచిపొయ్యేవాడు. తను అడిగినాకూడా జ్ఞాపకం వచ్చినతర వాత ఎంత నొచ్చుకుంటేనేం ? రేపుమళ్ళీ మరవడనే ఆశకూడా సుగుణవతికి క్రమంగా క్షీణించింది. ఆవిడ భర్తను సన్నగా దెప్ప టమూ మూతిముడుచుకోవటమూ మొదలు పెట్టింది. పురుషోత్తంఅవకాశందొరికినప్పుడూ దొరకనప్పుడూ తన ప్ర త్యేకతను గురించి వేనోళ్ళ చెప్పుకోవడంకూడా ఆవిడకు మొ హం మొత్తింది. అందుచేత ఆవిడ మొగుణ్ణి దాదాపు ఇతర మనుష్యులతోపాటివాడే నన్నట్టు చూడసాగింది.

పురుషోత్తం వేడి, యావత్తూ చల్లారింది. హరి శ్చంద్రుడితో చంద్రమతిగాని, నలమహా రాజుదగ్గిర దమయంతిగాని, రాముడి విష యంలో సీతగాని తన భార్య మాదిరిగానే ప్రవర్తిస్తుందా ? భర్త ఏదన్నా చేస్తా నంటే, నిర్మొహమాటంగా, “నేను నమ్మను లెండి !” అనేస్తుందా ? తనని అంద రితోపాటు చూసినందుకు, భార్య తనని అందరికన్నా హీనంగా చూస్తున్నట్టు భావిం చాడు పురుషోత్తం. “ఎప్పుడన్నా చూడు, భార్యాభర్తలకు అత్యాశ లేనప్పుడే సంసా రాలు కాస్తోకూస్తో సుఖంగా వెళ్ళుతై. చదు వుకున్న వాళ్లే కాపరం సరిగా చెయ్యలేరు!” అన్నాడు సూరి.

ఏమయితే నేం? పురుషోత్తం కాపరం వక్రం గా నడవసాగింది. భార్యాభర్తల పరస్పర సంబంధం గరుకు తేలింది. వాళ్ళు ఒకవిధ మైన మూగ వైరం సాధించసాగారు.

సుగుణవతి అపూర్వమైన ఆడది కాకపోయి నప్పటికీ ప్రత్యేకించి తప్పు పట్టటానికి ఆమె లో ఏలోపమూ లేదంటాడు మా సూరి. రంభ కాదుకాని అందగత్తెలలో చేర్చ తగినదే. ఏ మాత్రమూ లొల్లితనంగాని, వెకిలితనంకాని లేదు. ఏ మాత్రమో అతి

శయమూ ఇతరులంటే నిర్లక్ష్యమూ ఉన్నా, భర్త సరిఅయిన వాడయితే అవి రాణిం పుకు రాదగిన గుణాలే. మానాభిమానాలు కల మనిషి.

అటువంటిది క్రమంగా భరించరాని భార్యగా పరిణమించిందంటే ఆ తప్పు చాలా భాగం పురుషోత్తందే. అయితే క్రియకు పురుషోత్తాన్ని పాడుచేసిన మనిషికూడా సుగుణవతే అయింది. అంతకు పూర్వం పురుషోత్తం ఆదర్శప్రియత్వాన్ని ఆవిడ మాదిరిగా అవమానించి ఉండినవా రెవరూ లేరు, సూరి తప్ప.

తన భార్య సమస్య వచ్చేటప్పటికి పురుషోత్తం ఎప్పటి మాదిరిగానే తన అశక్తత ప్రకటించాడు. భార్యమీద పగతీర్చుకోవటానికి, ఇతరస్త్రీలవెంట పోవటానికి వాడికి గుండెలేదు. కాని అటువంటి పాపానికి ఒడిగట్టకుండా అంత ప్రయోజకత్వం ప్రకటింతా మని వాడికి ఉండి ఉంటుంది. తనకు అందుబాటులో ఉన్న ఇతర స్త్రీలు లేకపోలే దని భార్యకు తెలియజేయటానికి వాడు కొన్ని వ్యర్థ ప్రయత్నాలు చేసినట్టు కనిపిస్తుంది. కాని అవి ఫలించ లేదు. ఓర్పుతోనూ, మంచితనంతోనూ భార్యను జయింతా మని ప్రయత్నించాడు. తనకున్న దేకాక లేని మంచితనంకూడా భార్య దగ్గిర ఒకప్పుడు ప్రకటించి ఉండటంవల్ల ఈ ప్రయత్నం పూర్తిగా నిరర్థకమై పోయింది. ఆ తరవాత వాడు మామూలుకు భిన్నం లేకుండా కర్మసన్న్యాసం విరేచ ఆ భార్యతోనే అట్లాగే ఏకపత్నీవ్రపడి చేస్తూ వచ్చాడు. అట్లా చెయ్యటంలోనే తన గొప్పతన మంతా ఉందని నలుగురితోనూ చెప్పటం మాత్రం మరచి పోలేదు. "ఎవరి మోక్షం వారిదీ! నా ఆదర్శాలు నేనే సఫలం చేసుకుంటాను. ఇంకొకరి తోడూ అవసరం లేదు. తోడులేని నష్టమూ నాకు లేదు. మన మంచితనం ఇంకొకరి మీద ఆధారపడితే ఆ మంచితనం ఇంకెంత కాలం నెగ్గుతుంది!" అన్నాడు వాడు సూరితో. ఎంతో వ్యక్తిత్వం కలవాడే అట్లా మాట్లాడటం సాహసం. పురుషోత్తం ఆ మాటలన్నాడంటే అంతకంటె హాస్యాస్పదమైన విషయం మరొకటి ఉండదు. సూరి తనలో తను నవ్వుకున్నాడు.

ఒకర్రవ్వ సౌజన్యంగాని, సౌహృదంగాని లేకుండా ఆ భార్యతో వాడెట్లా కాపురం చెయ్యటానికి ఒప్పుకున్నాడో, వాడెంత పశుప్రాయుడో నే నూహించలేను. ప్రతిసారి పురుషోక్షమే తన ఇంద్రియాలకూ, తద్వారా తన భార్యకూ లొంగి ఉంటాడు. సందేహం లేదు. ఆవిడకున్న అభిమానం వాడికి లేదు!" అన్నాడు సూరి.

ఇట్లా కొంతకాలం గడిచిన తరవాత పురుషోత్తంజీవితంలోకి ఒక కొత్తమనిషి ప్రవేశించింది. ఆవిడ పురుషోత్తం మరదలి అక్కగారు. ఆవిడ సుగుణవతికంటె ఒకటి రెండేళ్ళు పెద్దదీ, పురుషోత్తంకంటె రెండు

ఆకాశంని చిన్నదీనూ. ఆవిడ భర్తదగ్గిరికి ఉండలేదు. ఈవిడ కాపరానికి వెళ్ళక పూర్వమే అతను దేశాంతర్గతుడై పోయి నాడు. మళ్లా అతనిజాడలేదు. పురుషోత్తం మరదలు కాపరానికి వచ్చే టప్పుడు ఆవిడ కూడా వెంటవచ్చింది, రెండు మూడు నెల్లు చెల్లెలికి సహాయంగా ఉండటానికి. ఆవిడపేరు రాజేశ్వరమ్మ. రాజమ్మ అనే వాళ్ళు.

ఆవిడలో కల్లా ఆకర్షవంతమైన విషయం ముఖ భంగిమ. మొహంలో ఎప్పుడూ ఒక పెద్ద విచారం — తీరని లోటు—ఒకటి కని పిస్తూ ఉండేది. ఆవిడ చరిత్రనుబట్టి ఆ భావం ఉండటంలో వింతలేదు కూడానూ. ఆమెనుచూడగానే అందరికీ పరామర్శించా లనిపించేది. పార్వతీశాని కాభావమే మరింత గాఢంగా కలిగింది. ఆ మొహానికి హాసరేఖ తెప్పించ గలిగితే !

రాజమ్మమీద తనబుద్ధి స్వేచ్ఛగా కొంత దూరం వెళ్ళి, పగటి కలలు కొన్ని కన్నే వరకూ పురుషోత్తం తన ఏకపత్నీవ్రతం పాడవు తున్న దని గుర్తించలేదు. అప్ప టికి వాడి మనస్సు అవశమై పోయింది. రాజమ్మను స్పృశిస్తే ఆమె శరీరం ఎట్లా పులకరించేదీ, ముద్దు పెట్టుకుంటే ఆమె పెదవు లెంత వేడిగా ఉండేదీ, ఆలిం గనం చేసుకుంటే ఆమె ఎట్లా పరవశురాలై పొయ్యేదీ వాడికి చూసినట్లు తెలుసును ఇప్పటికే !

ఒకవేళ నిగ్రహించుకోవటానికి పురుషోత్తం ప్రయత్నింతా మన్నా రాజమ్మ పడనిచ్చే ట్టు కనిపించ లేదు. చక్కదనంలో చైతన్యం చూపించింది రాజమ్మ. ఇతరుల అందం స్థావరంగాఉన్నట్టుంటుంది. పురుషోత్తం చూస్తుండగా రాజమ్మ చక్కదనం తొణికిసలాడసాగేది. ఇది ఏమిటో పురు షోత్తం అవగాహన చేసుకోలేక పోయి నాడు. చక్కదనం తొణికిసలాడట మంటే అది మాటల చమత్కారమే ననుకున్న వా డల్లా ఇప్పు డదేమిటో తెలుసుకున్నాడు. అదీకాక రాజమ్మ తనవంక ప్రత్యేకంగా చూస్తున్నట్టూ తనతో మాట్లాడినప్పుడు ప్రత్యేకించి మాట్లాడుతున్నట్టూ వాడి కర్థమయింది. ఆవిడ అందరికేసీ అట్లా చూడదనీ, అందరితోనూ ఆ గొంతుతో మాట్లాడదనీ వాడికి స్పష్టమయింది; కాని ఆ తేడా ఎందులోఉన్నదీ కనిపెట్టలేక పోయి నాడు. కాని రాజమ్మకూడా వెకిలిమనిషి కాదు. ఆవిడ వాణ్ణి ఆకర్షించటానికి ఈష న్మాత్రమైనా ప్రయత్నించలేదు. తనే వాడిచేత ఆకర్షించబడుతున్నట్టు కనపడ్డది. అంతేకాదు, తన మనస్సు నిగ్రహించు కోవటానికి విశ్వప్రయత్నం చేస్తున్నదా నల్లే కనిపించింది.

ఒకనాటి సాయంకాలం పురుషోత్తం తమ్ము డింటికి వెళ్ళేటప్పటికి రాజమ్మ ఒకతేవుంది. తమ్ముడూ మరదలూ సినిమాకు వెళ్ళారు. ఒంటరిగా రాజమ్మను చూడగానే ఒక్క-

సారిగా ఆశా, భయమూ కలిగినై. ఆ రెంటి సమ్మేళనమే దడ. పురుషోత్తం దడదడలాడ సాగాడు. నోట మాట రాలేదు. వెళ్ళి పోదామంటే కాళ్ళు వణికినై. అప్పుడు రాజమ్మ ఏ మాత్రం ప్రోత్సాహ మిచ్చి ఉండినా పురుషోత్తం ఏమైఉండునో. కాని ఆ రోజున ఆవిడ ప్రత్యేకించి నిర్లక్ష్యంగా కనిపించింది, పురుషోత్తాన్ని పరీక్షిస్తున్న దానల్లే. ఈ మనిషి ఒకప్పుడు నావంక తృష్ణతో చూసిన మనిషేనా? నేను పొర పాటు పడ్డానా? అనుకున్నాడు పురుషోత్తం. రాజమ్మ అతనికేసి చూడనే లేదు. ముభా వంగా మాట్లాడింది. సరిగా అడిగినదానికే సమాధానంచెప్పింది—అతనితో మాట్లాడా లని ఏమాత్రము లేని దానల్లే.

తన తమ్ముడు లేడనీ ఇప్పట్లో రాడనీ తెలుసుకున్న తరవాత వెళ్ళిపోవటం తప్ప తన కిక కర్తవ్యం ఏమీలేదు. అయినా ఒక నిమిషం నిలబడ్డాడు. రాజమ్మ ఎంత మూఢు రాలైనా దాన్నిబట్టే ఏదో ఉందని గ్రహించవచ్చును. ఆడవాళ్లు ఇటువంటివి కనిపెట్టరనా? కనిపెట్టికూడా మగవాడికి సహాయం చెయ్యరు! రాజమ్మ వచ్చి తన మీదపడాలనేకాదు, తిట్టి వెళ్ళగొట్టినా బాగుండును, విషయం పరిష్కార మవు తుంది. రాజమ్మ ఆ పని చెయ్య లేదు.

ఆ నిమిషమూ కానిచ్చి ఒక దీర్ఘమైన నిట్టూర్పు వదిలి, "సరే నేపోతా!' అన్నా డు పురుషోత్తం కదలకుండానే. వంట ఇంటో నించి రాజమ్మ "ఊఁ!' అన్నదిసు విరేచ ఆబిడ అడగరాదూ? అంతపెద్ద నిట్టూర్పు పడి తన చెవిని పడనట్టే నటించింది రాజారే పీ తప్పనిసరిగా పురుషోత్తం కదిలాడు, శాల వాడు బయటికి పోలేదు- వంటిల్లు ప్రవేశిం చాడు. నిప్పురాజేస్తున్న రాజమ్మ వాడి వంక ప్రశ్నార్థకంగా చూసింది. "పోతా నన్నవాడివి పోవేం?' అని ఆ చూపును తర్జుమా చేసుకొన్నాడు పురుషోత్తం. వెళ్ళి ఆవిడకు ఒక గజందూరంలో నుంచున్నాడు. ఆపైన ఏమీ చెయ్యలేకపోయినాడు. "రాజమ్మకు మెదడుంటే ఇప్పుడు చేసినంత వరకు చాలును!" అని వాడి అంతరాత్మ చెబుతున్నది.

రాజమ్మ వాడిమీదినించి కళ్లు తియ్య లేదు. ఆమె మొహంలో మామూలుగా ఉండే దైన్యం పదింతలుగా కనిపించి ఉంటుంది పురుషోత్తానికి.

"వెళ్ళండి!" అన్నది రాజమ్మ మృదువుగా. పురుషోత్తంపూర్తిగా వివశుడైపోయినాడు. చప్పున మరో అడుగు ముందుకువేసి ఆమె పక్కనే కూర్చుని ఒక చేత్తో ఆమెను చుట్టాడు. వాడి చెవులలో పన్నెండు జల పాతాల హోరు ప్రతిధ్వనించు తున్నది. కళ్ళను దట్టమైన పొరలు కమ్మేసినట్టయి పోయింది. మొహంపక్కకువంచి రాజమ్మను ముక్కుకూ మూతికీ మధ్యగా ముద్దుపెట్టు కున్నాడు.

ఆకాశంని
ఉండ, ళ కూడా రాజమ్మ ఎంతో నిగ్ర
ఈ లేకటించింది. ఆవిడవాణ్ణి తోసెయ్య
ర, పెనగులాడ లేదు. వాడికి వశము
గాకుపోలేదు. "తప్పు! ఊరుకోండి! ఎవరో పాపిష్టివాళ్ళు చేసేపని!" అని హెచ్చరించింది.

"నీ కోసం చచ్చిపోతున్నాను!" అన్నాడు పురుషోత్తం పాపిష్టిపనిని సమర్థించుతూ.

"ఇప్పుడే ఇట్లా ఉంటే రేపు నేను ఊరికి పోయిన తరవాత ఏంచేస్తారు? నే నిక్కడ ఉన్నప్పుడు మాత్రం ఏంచేస్తారు? నిష్కారణంగా వ్రతభంగం దేనికి? ఈ సారికి తొందరపడితే పడ్డారు, ఇక ఎన్నటికీ ఎవర్నీ ఇట్లా చెయ్యకండి!" అన్నది రాజమ్మ, ఉపాయంగా పురుషోత్తాన్ని విడిపించుకుని ఎడంగా జరిగి.

"ఎందుకో నాకు నీమీద ఇంత భ్రమకలిగించాడు దేవుడు!" అన్నాడు పురుషోత్తం దిగులుగా. "నాలో నూరోవంతు" నీకుంటే-

"కొంచెం ఆలోచించండి. ఇప్పుడు మీరు తొందరపడి ఏదన్నాచేస్తే అవి మరిచిపోలేక బతికి ఉన్నన్నాళ్ళూ నన్నేడుస్తూ ఉండమన్నారా? నేను సుఖానికి తట్టుకోలేను!" అన్నది రాజమ్మ.

పురుషోత్తం కొంచెంసేపు మాట్లాడ లేదు. ఆఖరుకు తనను తానే నిందించుకుంటూ "నాది వట్టి పాపిష్టిపుటక. నేను సుఖపడటానికి పుట్టలేదు. అందుకనే నిన్నుతృప్తిగా ముద్దు కూడా పెట్టుకోలేక పోయినాను. నీ తప్పేమీలేదు!" అన్నాడు.

"ఇంత చదువుకున్నారు. మీ చదువంతా ఏమయింది? మీరు కోరేది తప్పుకాదా?" అన్నది రాజమ్మ.

పురుషోత్తం తనని బంధించి ఉన్న తాళ్ళన్నీ తెంపుకోవటానికి ఒక్కసారిగా ప్రయత్నిస్తున్నవాడల్లే తన విశ్వాసాలమీద తనే తిరగబడుతూ, "కాదు! నేను నిన్నుకోరటం తప్పయితే ప్రపంచంలో ఒప్పేలేదు. నేను ఎవరినీ మోసగించటంలేదు. అన్యాయం చెయ్యటం లేదు. నీకోసం తపించిపోతున్నాను. నీ కోసం ప్రాణం విడుస్తాను. నా బతుకంతా నీమయమై పోయింది. రోజల్లా లక్షసార్లు జ్ఞాపకం వస్తావు. రాత్రి నాకలల నిండా నువ్వే. నేను నీ కోసం తపించటంలో తప్పేమిటి? మోసమేమిటి? "అన్నాడు ఉద్రేకంతో. తప్పుకాకపోతేనన్ను బహిరంగంగా పెట్టుకుని ఏలండి చూతాం! ...నన్ను మోసం చేస్తారని నే ననటం లేదు. నాకు చెయ్యదగిన అన్యాయం దేవుడే చేశాడు. మీకోసం ఏ ఏట్లో దూకమన్నా దూకుతాను. లోకమంతా నన్ను నానామాటలన్నా పడి ఊరుకుంటాను. కాని మీ సుగుణవతి సంగతేమిటి? మీరు నాకోసం కలవరించటం ఆవిడకు అన్యాయం కాదా? ఆవిడ ఏ తప్పుచేసింది చెప్పండి? ఆవిడకు మీమీద ఏహక్కూ లేదా!" అన్నది రాజమ్మ.

పురుషోత్తం ఇంకా ఉద్రేకంతోనే "ఏమీ లేదు!" అన్నాడు. "అసలు దానికి నేనవసరం లేదు. నేనే దాన్ని పట్టుకు వేళ్ళాడుతున్నాను. ఒక సంవత్సరం వరకూ నేను దానితో మాట్లాడక పోయినా దానికి దిగులుండదు" అన్నాడు.

"నేను నమ్మను. మీ కాడదాని మనస్సు తెలియదు. ఏ ఆడదీ అట్లా ఉండదు"! అన్నది రాజమ్మ.

"నేను రుజువు చేస్తాను. నా భార్యకూ నాకు ఉన్నదల్లా పశుసంబంధమే. అది కాస్తా నేను విసర్జించితే నాకు నాభార్య కంటె పరస్త్రీ ఉండబోదు. అట్లాపరస్త్రీగా ఉండటానికి నాభార్య కేమీ అభ్యంతరం లేదు. ఇక నిన్ను కోరటంలో నా భార్యకు నేను చేస్తున్న అన్యాయం ఏముందీ ?"

"మీ మాటలు నేను నమ్మలేకుండా ఉన్నాను." అన్నది రాజమ్మ.

"అందుకనే ఆరునెల్లు బ్రహ్మచర్యం నడిపి చూపిస్తాను. ఆ తరవాత నాకొక ముద్దయినా ఇస్తావా?"

వాడి కవిత్వానికి లొంగిపోయింది రాజమ్మ. "తీసుకోండి. నాముష్టి ముద్దుకోసం ఆరు నెల్లు బ్రహ్మచర్యం అవసరం లేదు!" అని ఆవిడ మొహం అందించింది. ఈసారి పురుషోత్తం రాజమ్మను ఆప్యాయంగా ముద్దాడాడు.

"ఆడదాని ముద్దుకు మొహం వాచిన వాడల్లే అయిపోయినాను. ఇం॰రు విశేచ కొత్తగా మగతనం ప్రవేశించి తప్పి పడి నేను నాభార్యతో ఎట్లా కాపరం . రే పీనో ఊహించు!" అన్నాడు పురు॰నాల

"ఇక వెళ్ళండి. ఆవిణ్ణి కాస్త దయ్యెణ చూడండి. ఇద్దరూ సుఖంగా ఉండం. నిష్కారణంగా కాపరం చెడగొట్టుకోకండి!" అన్నది రాజమ్మ.

పురుషోత్తం మునిగిపోతున్నవాడల్లే రాజమ్మను గట్టిగా పట్టుకుని, "నేను పోలేను. ఇక నువ్వు నా కెన్నటికీ దొరకవు! నీ కోసం ఏ తపస్సు చెయ్యమన్నావు? చేస్తాను. ఇక ఎట్లాగూ నా భార్యతో నేను కాపరం చెయ్యబోవటంలేదు. ఇతర విషయా లట్లా ఉంచి నిన్ను కౌగిలించుకున్న చేతుల్తో ఇంకొకర్ని కౌగిలించుకొని నీకు ద్రోహం చెయ్య లేను. నీకోసం ఏం చెయ్యమన్నా చేస్తాను. ఎంత నిందపాలైనా అవుతాను— నువ్వు నాతో వచ్చేసేటట్టయితే,ఎక్కడికైనాపోదాం!'అన్నాడు.

"నాసంగతి వదిలిపెట్టెయ్యండి. నేను బతికినవాళ్ళల్లో జమే కాదు, అన్నది రాజమ్మ.

"అట్లా కాదు. నాభార్యకు నిజంగా నే నవసరం లే దని రుజువు చేస్తే నాతో వచ్చేస్తావా?" అన్నాడు పురుషోత్తం.

"మీభార్యకు మీరక్కర్లేకపోవటమేమిటి? ఎవరన్నా నవ్వుతారు" అన్నది రాజమ్మ. కాని పురుషోత్తం తన భార్యకు తను అక్కర్లేని మాట రుజువు చెయ్య దలుచు

ఆకాశంని బ్రహ్మచర్యం అవలంబించటం ఉండటం రీతిగా కనిపించింది. అది రాజమ్మ ఈ లైంగికను చేసే తపస్సు. తనవల్ల సుఖం రూఢిగా తెలిసిన మర్నాడు తన భార్య తనను పూర్తిగా విసర్జించి పుట్టింటి కైనా వెళ్ళిపోతుంది. ఈ లోపల తనను ఆకర్షించటానికి, తన తపస్సు భంగం చెయ్యటానికి సుగుణవతి ఎన్ని ప్రయత్నాలైనా చేస్తుంది. వాటికి తాను లొంగకుండా ఉండాలి. అదివరకల్లా తను భార్యకు లొంగిపోతూ, ఆమె కోరకుండానే తన తుచ్ఛకామానికి తను వశుడవుతూ వచ్చినందుకు తన కిదిశిక్ష. తన భార్య తనంతట తనను కోరి వచ్చి ఎంతకాలమైంది! ఆవిడ తనను ఆలింగనం చేసుకుని ఎంతకాలమయింది! అదంతా పూర్తిగా మానేసింది. „నాకు నువ్వక్కర్లేదు. నేను నీకు కావలసి వస్తే నా అభ్యంతరం ఏమీ లేదు — నీ భార్య అయిన పాపంచేత!"అని సుగుణవతి చెప్పకుండా చెబుతూ వస్తున్నది. అంత అవమానకరమైన పరిస్థితుల్లో తను భార్యతో కాపరం చేసినందుకు తనకే ఆశ్చర్యం వేసింది.

ఆలోచించినకొద్దీ తన తపస్సు గాంధీమహాత్ముడి సత్యాగ్రహం ధోరణిలో ఉన్నట్టు కనిపించింది. తనది సత్యాగ్రహం కాదా మరి? తనమీద తనభార్య ఒక అధికారం చలాయిస్తున్నది. ఆవిడకు నైతికంగా ఏ హక్కూ లేదు. తనకూ రాజమ్మకూ మధ్యఅడ్డం రావటానికి! తను ఆహక్కుతో పోరాడాలి. ఎట్లా? ఈ తపస్సుద్వారా! ఎంతకాలం? తన భార్యా తనహక్కును విసర్జించేదాకా!

"చిత్రం చూడు, పురుషోత్తం రంకుతనం చెయ్యటానికి సంకల్పించుకుని కూడా దాన్ని ఆదర్శప్రాయంగానే చెయ్యదలుచుకున్నాడు! వాడికీ ఆదర్శప్రియత్వం లేకపోతే రాజమ్మ వాడికి సులభంగానే వశమై ఉండేదని నానమ్మకం. వాడు తర్కించనిస్తే ఆవిడ తర్కించ నిచ్చిందిగాని నిజంగా, ఆవిడకు వాడిమీద గాఢమైన అనురాగమే కలిగిందనుకోవాలి. మరొకరి ప్రణయాన్ని విమర్శించటం అర్థంలేని పనే అయినప్పటికీ ఆవిడ వాడిలో ఏం చూసిందా అని ఆశ్చర్యపడుతూ ఉంటాను. ఆవిడ ఎదట వాడు ప్రేమించ దగినవాడుగా పరిణమించి ఉండాలి. అనేక విషయాల్లో ఆవిడ అసామాన్యమైన ఆడదని చెప్పవచ్చు!" అన్నాడు సూరి.

పురుషోత్తం బ్రహ్మచర్యం కొద్దికాలంపాటు వాడనుకున్నట్టే నడిచింది. ఒక వారం పది రోజులు సుగుణవతి భర్త ప్రవర్తనలో మార్పును లక్ష్యం చేసినట్టు కూడా కనిపించ లేదు. ఆ తరవాత మరోవారం పాటు మూగగా కళ్ళు పెట్టుకుని భర్తకేసి చూడసాగింది. ఆఖరుకు పురుషోత్తానికి తనభార్య కనుచూపు మేర దూరంలో పడుకోవటమే అసంభవమై పోయింది. ఆవిడ తన మంచం మీద వాడివైపు ఒత్తిగిలి పడు